

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. 6. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kubánka a soudců JUDr. Jiřího Trnky a JUDr. Stanislava Žížaly v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], vedené pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 27. 3. 2019, č.j. 4 T 23/2019-60,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDAKCE] jako nedůvodné zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 27. 3. 2019, č.j. 4 T 23/2019-60, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE],

je vinen, že

ačkoliv má uloženy tresty zákaazu činnosti spočívající v zákaazu řízení motorových vozidel, a to

- rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. 6. 2016 č.j. 1T 74/2016-36, v právní moci 21. 6. 2016, na dobu 2 let, který začal vykonávat dne 28. 9. 2017,
- trestním příkazem Okresního soudu v Domažlicích ze dne 1. 11. 2016 č.j. 1T 154/2016-59, v právní moci 1. 12. 2016, na dobu 4 let, přesto dne 30. 1. 2019 okolo 16:00 hodin řídil nejméně z místa svého trvalého bydliště do Českého Krumlova osobní automobil zn. Škoda Felicia, osazený registračními značkami RZ [REDAKCE], které byly přiděleny na jiné vozidlo, v Českém Krumlově na místní komunikaci Za Plevnem byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou Celního úřadu pro Jihočeský kraj,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 1 (jednoho) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

2. Proti rozsudku si podal ihned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaný. V písemném odůvodnění odvolání napadl rozsudek co do druhu ukládaného trestu. Z důvodů zajištění obživy vlastní rodiny, stavby nového domu, nízkého měsíčního příjmu pro vlastní rodinu a řádného splácení poškozeným a dalším společností žádá o změnu či zmírnění trestu. Zmínil, že je nucen řádně docházet do zaměstnání tak, aby zajistil přítelkyni a nezletilou dceru a současně mohl hradit splátky na pořízení vlastního bydlení. Bez jeho přičinění by však jeho přítelkyně nezvládala hradit podstatnou část finančních nákladů na bydlení a život. V průběhu odvolacího řízení obžalovaný upřesnil, že žádá zmírnění trestu, navrhl uložení trestu domácího vězení či případně peněžitého trestu. Zopakoval, že nechce do vězení již kvůli nezletilé dceři a přítelkyni, která je závislá na vyplácení rodičovského

příspěvku. S ohledem na aktuální momentální životní situaci proto žádá uložení jiného druhu trestu.

3. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
4. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
5. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
6. Na podkladě shora citovaných zákonných ustanovení odvolací soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo. Lze konstatovat, že okresní soud v dané trestní věci postupoval v souladu se všemi právy a povinnostmi, tak jak vyplývají z trestního řádu a které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalovaného na uplatnění obhajoby. V tomto směru nebylo shledáno žádné pochybení, které by mělo vliv na výsledek trestního řízení vedeného před okresním soudem. Okresní soud provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Provedené důkazy následně hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle vlastního vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
7. Obžalovaný, jak bylo citováno shora, se v podstatě odvolává toliko do výroku o trestu, když vlastní řízení motorového vozidla v době vysloveného zákazu této činnosti nepopírá. Trest ukládaný jako nepodmíněný trest odnětí svobody považuje za nepřiměřeně přísný, argumentuje aktuální osobní situací a zejména nutností hmotně zabezpečit přítelkyni, se kterou vychovávají nezletilou dceru.
8. Soud přezkoumal odvolací námitky obžalovaného a uzavřel, že odvolání není důvodné. Již okresní soud správně a přiléhavě zhodnotil zejména předchozí trestní minulost obžalovaného. S takovým hodnocením se krajský soud plně a bez výhrad ztotožňuje. Lze tedy jenom zopakovat, že obžalovaný byl v minulosti celkem pětkrát soudně trestán, a to opakovaně pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, dále taktéž pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný zjevně dopustil v době, kdy měl vykonávat trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který mu byl ukládán právě pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a dále pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jak bylo zjištěno z trestního příkazu Okresního soudu v Domažlicích ze dne 1. 11. 2016 pod sp.zn. 1 T 154/2016. Nadto se obžalovaný trestného činu dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, jak vyplynulo z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 9. 8. 2017, č.j. 1 T 57/2017-135, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 10. 2017, č.j. 3 To 599/2017-157. Právě k trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen za současného stanovení dohledu, bylo zjištěno, že ani ten není ze strany obžalovaného bezvýhradně dodržován. Z vyjádření probačního úředníka bylo krajským soudem zjištěno, že v průběhu roku 2018 nebyl dohled ze strany obžalovaného řádně vykonáván, na jednotlivé konzultace se dostavoval velmi nepravidelně a měl opakované absence bez omluv. Od počátku roku 2019 se docházka obžalovaného změnila.

9. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že žije na adrese [REDAKCE], společně s družkou a nezletilou dcerou. Obžalovaný je od prosince 2018 zaměstnán u společnosti Brawe Kaplice, aktuálně je od května 2019 v pracovní neschopnosti. Pokud se obžalovaný domáhal přehodnocení uloženého trestu, a odkazoval na osobní a rodinné poměry, v podstatě shodně argumentoval již v předchozím řízení. Obžalovanému bylo usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 10. 2017, č.j. 3 To 599/2017-157, jasně vysvětleno, že případné další opakování trestné činnosti bude mít za následek ukládání již nepodmíněného trestu odnětí svobody. Byl současně upozorněn, aby dodržoval podmínky stanoveného dohledu v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení, a zejména aby řádně vykonal uložený trest obecně prospěšných prací.
10. Pokud tedy okresní soud při hodnocení všech shora uvedených skutečností ukládal obžalovanému již nejprísnější trest v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody, nijak nepochybil. Obžalovaný je osobou, která dlouhodobě a opakovaně nerespektuje ukládané tresty zákazu činnosti a řídí motorová vozidla, opakovaně i pod vlivem návykových látek, jak již konstatoval okresní soud v napadeném rozsudku. Na obžalovaného bylo působeno dosud neúčinně alternativními tresty k trestu odnětí svobody v podobě trestu obecně prospěšných prací a peněžitého trestu, taktéž i zákazem činnosti. Žádoucí a předpokládaný účinek ukládaných trestů se nedostavil, obžalovaný velmi snadno porušuje uložený zákaz řízení motorových vozidel. Žádoucího účinku nebylo dosaženo prozatím posledně ukládaným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem a stanovením dohledu. Právě ve zkušební době podmíněného odsouzení se obžalovaný nyní projednávané trestné činnosti dopustil. Za dané situace je závěr okresního soudu o nutnosti ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody naprosto správný a příležitý. Pokud obžalovaný v daném řízení argumentuje ve vlastní prospěch osobní a rodinnou situací, pak ani tyto okolnosti nemohou zvrátit rozhodnutí o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ukládaný trest odnětí svobody vyměřený v polovině zákonného rozpětí pak za dané situace nelze považovat za trest nepřiměřený a současně ho nelze pokládat za trest přísný.
11. Pokud okresní soud zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, taktéž nepochybil. Na podkladě uvedených skutečností soud postupem dle § 256 tr. řádu odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnul.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu

s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 10. 6. 2019

Mgr. Michal Kubánek v.r.
předseda senátu